

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ผลของการนวดแผนไทยต่อการปวดข้อในผู้สูงอายุโรคข้อเข่าเสื่อม

ชื่อผู้เขียน นางอรสา กาหรัศน์

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลผู้สูงอายุ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กนกพร สุคำวัง	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงฤดี ลาสุขะ	กรรมการ
รองศาสตราจารย์สมบัติ ไชยวัฒน์	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ฉวีวรรณ ธงชัย	กรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. รัตนาวดี ขอนตะวัน	กรรมการ

บทคัดย่อ

โรคข้อเข่าเสื่อมเป็นโรคเรื้อรังที่ทำให้เกิดอาการเปลี่ยนแปลงกับผู้สูงอายุหลายด้าน โดยอาการปวดเป็นอาการสำคัญ วิธีการจัดการกับอาการปวดอาจใช้เฉพาะการรักษาทางยา หรือใช้ร่วมกับวิธีการอื่น การนวดแผนไทยเป็นวิธีหนึ่งที่ใช้ร่วมรักษาในการบรรเทาอาการปวด การวิจัยกึ่งทดลองครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบผลของการนวดแผนไทยต่อการปวดข้อ ในผู้สูงอายุโรคข้อเข่าเสื่อม กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สูงอายุโรคข้อเข่าเสื่อมจำนวน 30 ราย ที่มารับ การตรวจรักษาที่ห้องตรวจแผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างได้รับการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจงตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยผู้สูงอายุ 15 รายแรกถูกจัด อยู่ในกลุ่มทดลองซึ่งได้รับการนวดแผนไทยเป็นเวลา 30 นาที และ 15 คนต่อมาเป็น กลุ่มควบคุมซึ่งไม่ได้รับการนวดแผนไทยผู้วิจัยติดตามเยี่ยมที่บ้านของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มรวม 4 ครั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย

แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไป และแบบประเมินอาการปวดข้อ ซึ่งเป็นมาตรวัดความเจ็บปวดและความทุกข์ทรมานของจอห์นสัน (1974 อ้างในอุไร นิโรธนันท์, 2539) ซึ่งแปลและเรียบเรียงโดยอุไร นิโรธนันท์และเพ็ญศรี ระเบียบ (2539) ในการศึกษาครั้งนี้ใช้เฉพาะมาตรวัดความเจ็บปวดส่วนที่ 1 ได้ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและความเชื่อมั่น กลุ่มตัวอย่างตอบแบบประเมินรวม 9 ครั้ง คือ ครั้งแรกเมื่อพบกลุ่มตัวอย่างที่ห้องตรวจ ต่อจากนั้นก่อนและหลังสิ้นสุดการให้การนวดแผนไทยรวม 8 ครั้ง ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และทดสอบความแตกต่างของคะแนนการปวดข้อภายในกลุ่ม ด้วยสถิติทดสอบ ฟรیدแมน สำหรับความแตกต่างของคะแนนที่ลดลงของการปวดข้อ ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการนวดแผนไทยกับกลุ่มที่ไม่ได้รับการนวดแผนไทย ใช้สถิติทดสอบแมน-วิทนียู

ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

1. ผู้สูงอายุโรคข้อเข่าเสื่อมภายหลังได้รับการนวดแผนไทยมีการปวดข้อลดลงมากกว่าก่อนได้รับการนวดแผนไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

2. ผู้สูงอายุโรคข้อเข่าเสื่อมกลุ่มที่ได้รับการนวดแผนไทยมีการปวดข้อลดลงมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการนวดแผนไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

ผลการศึกษาแสดงถึงผลของการนวดแผนไทยที่ช่วยลดอาการปวดข้อของผู้สูงอายุ และส่งเสริมบทบาทอิสระของพยาบาล ตลอดจนเป็นแนวทางในการช่วยให้ผู้สูงอายุสามารถพึ่งพาตนเอง ร่วมกับการใช้ภูมิปัญญาพื้นบ้านที่มีอยู่ร่วมกัน

Thesis Title Effect of Thai Massage on Joint Pain Among the Elderly with Knee Osteoarthritis

Author Mrs. Orasa Kanarat

M.N.S. Gerontological Nursing

Examining Committee

Assistant Professor Dr. Khanokporn	Sucamvang	Chairman
Assistant Duangrudee	Lasuka	Member
Associate Professor Sombat	Chaiwan	Member
Associate Professor Chaweewan	Thongchai	Member
Associate Professor Dr. Ratanawadee	Chontawan	Member

Abstract

Knee osteoarthritis is a chronic disease, which affects many aspects of life of the elderly. Pain is the most common problem of such disease. The management of pain may be either by pharmacologic or nonpharmacologic interventions. Thai massage is one approach that could alleviate patient's joint pain. The purpose of this quasi-experimental research was to examine the effect of Thai massage on joint pain among the elderly with osteoarthritis of the knee. Thirty elderly with osteoarthritis of the knee were purposely selected from the outpatient department of Chiang Dao Hospital, Chiang Mai. The first 15 subjects were assigned to be the experimental group who received Thai massage while the other 15 subjects were assigned to be the control group who did not receive Thai massage. The nurse investigator performed 4 home visits for each group. The instruments included demographic data and a joint assessment tool, which was

Johnson's Pain and Distress Scale (1974 cited in Urai Nirotun, 2539). This was translated and edited by Urai Nirotun and Pensri Rabiab (2539). This study used only part one of the Pain Scale. The content validity and reliability were ascertained. All subjects were asked to complete this form nine times: first at the Outpatient Department, next before and after performing Thai massage, altogether eight times. The Demographic Data was analyzed by descriptive statistics. The differences of joint pain scores within each group were analyzed by the Friedman Test. The differences between the groups in the decrease of joint pain scores were tested by the Mann-Whitney U test.

The major results revealed as following

1. The subjects who received Thai massage had significantly lower scores on the Pain Scale regarding joint than before receiving Thai massage. ($p < .05$).
2. The subjects who received Thai massage had more significantly decreasing scores on the Pain Scale regarding joint than those who had not received Thai massage. ($p < .05$).

The results of this study, hence, illustrate the effect of Thai massage to reduce joint pain among the elderly and also contribute to the independent role of professional nurses. In addition, it is recommended that Thai massage could be used as a guide line to assist the elderly to depend on their own along with an existence local wisdom in the society.